

Minnemarkering

100 år sidan Raunesulukka

Vats kyrkje

søndag 29/12

kl. 13.00

REIST TIL MINDE OVER
DE SOM FØRULYKKET
VED RAUNESHOLMEN
29 - 12 - 1919

ALFRED STOKKA
* 19 - 4 - 1894

BERTEL EIDE
* 19 - 4 - 1900

HARALD STEIN
* 4 - 6 - 1902

INGEBORG KOLTVEIT
* 11 - 9 - 1881

BARBRO KOLTVEIT
* 26 - 1 - 1898

BERGLJOT FRØLAND
* 19 - 4 - 1902

Orientering om ulukka

Framføring av songen som vart skriven til gravferda

Tid til samtale og refleksjon

Nedlegging av krans på gravstøtta

Musikk av medlemmer av Vats Musikkorps

Seks ungdommar omkom ved drukning ved Raunesholmen 29/12 1919.

Ola Stokka mista bror sin, og kona Thea mista søstera si i ulukka. Han skreiv denne songen til gravferda. Den vart framført av eit kor.

1	4
Sorgens engel står og ruger stille over grend og gaard. Og de mange hjerter knuger sig i vaande tung og saar. Stille rinder blanke taarer mot de kjære ungdoms baarer. Vedmodsfulle gaar vi her over dem, os stod saa nær.	Gjennom jordlivs bitre farer drog I ind i lysets land mot de store, hvite skarer hist ved herlighetens strand. Der i lys av evigheten speiles livet fra heneden. Løste tunger sjunger ut, der er lovsang for sin Gud.
2	5
Her er søn, en broder, datter gik der glade i sit hjem. Lyste op med barnelatter, kjærlighet omfavnet dem. Fra de unge, sterke barme sprudlet haab og tro og varme. Øyet tindret i sin vaar. herlig til de ungdomsaar.	Så farvel og tak, I kjære søn og datter, søster, bror. Tak for sammen vi fik være, nu adskilles maa vårt spor. Men, i Jesu navn bak døden saa vi hist i morgenrøden, hvor der ingen skumring er, - møtes alle sammen der.
3	
Saa en skjæbnesvanger morgen står de liv ved maalet brat. Ingen vet hvad er forborgem, Gud han styrer ror og rat Han, som har alt liv i vare, lar det komme, lar det fare Ei et blad vil falle av uten paa hans bud og krav	

Det blir ein pause med servering av gløgg etter orienteringa og framføringa av songen. Viss nokon har noko å tilføya, kommentera, eller stilla spørsmål, er det høve til det i pausen.

I pausen blir det og sal av Vindetrete 2017. Der står det ein lengre artikkel om hendinga.

Siste del av markeringa blir nedlegging av krans på gravstøtta. Me ynskjer då at me stiller oss i ein halvsirkel rundt støtta slik at alle får sjå og vera nær det som skjer.

Medlemmer av Vats musikkorps avsluttar markeringa med eit musikkstykke.

Ulukka sette djupe spor i bygda. Sogelaget synest at det er viktig og rett å markera ei slik dramatisk hending. Me vil takka alle som møtte fram, både slektningar av dei som var ramma, og bygdefolk elles. Særleg takk til Vindafjord kommune og Vindetrete for økonomisk støtte.